

РЕШЕНИЕ

№ 5478

гр. София, 28.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 20.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7578** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на "АГРО ЛЕНД МЕНИДЖМЪНТ" ЕООД ЕИК [ЕИК], срещу РА № Р-22221421001896-091-001/12.04.2022г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП-С., потвърден при административното му обжалване с Решение № 1028/01.07.2022г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С.. РА е оспорван в частта, с която на дружеството е отказано право на приспадане на данъчен кредит по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо в размер на 49 336,50 лв. за данъчните периоди м. 12.2020 г. и м. 01.2021 г. по фактури, издадени от „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД и „ДИДЖИТАЛСЪРВИС“ ЕООД.

Жалбоподателят оспорва РА като незаконосъобразен, немотивиран и необоснован, съставен в нарушение на ДОПК, ЗДДС, на съдебната практика на съдилищата на РБ и на СЕС. Счита, че правните изводи на органите по приходите за отказ на правото на данъчен кредит са изцяло в противоречие с действителната фактическа обстановка и приложимите материално-правни разпоредби. Изцяло и неправилно са игнорирани представените на ревизията доказателства, които не са обсъдени. Доставчици са представили по време на ревизията поисканите им доказателства за удостоверяване реалността на доставките, а от своя страна жалбоподателят като получател е представил всички необходими документи. Към всяка от спорните фактури са представени договор, оферти с описани СМР, Протокол образец 19, счетоводно отразяване на доставките, като при прегледа на съпътстващите доставките документи се констатира, че съдържат необходимите реквизити. Единственият аргумент за

нереалност на доставките на органите по приходите е, че доставчикът не е разполагал с кадрова обезпеченост за извършване на доставките. Дружеството реално е получило договорената услуга, за която освен протоколите по приемането ѝ е представен и снимков материал от процеса на извършване на ремонтните дейности и на завършените ремонти. Счита, че от събраните доказателства следва категоричен извод, че е настъпило данъчно събитие и са изпълнение законовите изисквания за възникване и упражняване на правото на данъчен кредит по процесната фактура. Ревизиращите органи са бездействали недопустимо, като не са извършили проверка на място при ревизираното лице да проверят наличен ли е резултатът от извършената услуга. Липсата на доставка не можело да се предполага и изводите на ревизиращите органи намира за декларативни и недоказани. Счита, че твърдението, че доставчикът не е разполагал с кадрова и техническа обезпеченост съгласно практиката на СЕС не може да послужи като основание да се откаже правото на приспадане на данъчен кредит, това обстоятелство само по себе си не е достатъчно, ако това обстоятелство не сочи за наличие на измама. По отношение на изложените едва в решението на ответника анализи на времето на сключване на договорите за извършване на СМР, възразява, че не се взема предвид факта, че наемането на обекта хижа „М.“ е въз основа на конкурс, чието провеждане представлява процедура, в която са заложили задължения за представяне на Техническо предложение за изпълнение на дейност по реконструкция и модернизация на сградния фонд от месец август 2020 г. и това правело изводите в решението за потвърждаване на РА абсолютно несъстоятелни. В заключение иска съдът да отмени РА като неправилен и незаконосъобразен.

Ответникът чрез юрисконсулт В. иска съдът да отхвърли жалбата като неоснователна по съображения в решението. Счита, че по делото не се установяват нови факти и обстоятелства, които да оборят констатациите на органите по приходите. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 4596,92 лв.

Административен съд София-град, след като обсъди оплакванията в жалбата, събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намира следното:

От фактическа страна се установява:

Ревизионното производство, което е първа ревизия за спорните периоди, е образувано със ЗВР №Р-22221421001896-020-001/01.04.2021 г., връчена по електронен път на 17.05.2021 г., на „АГРО ЛЕНД МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД за установяване на задълженията за данък върху добавената стойност за периодите от 01.12.2020 г. до 28.02.2021 г. Срокът на ревизията е продължен до 17.09.2021 г. със заповед за изменение на ЗВР №Р-22221421001896-020-002 от 17.08.2021 г., а със ЗИЗВР №Р-22221421001896-020-003 от 16.09.2021 г. – до 15.10.2021 г. ЗВР са издадени от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221421001896-092-001/16.11.2021 г., връчен по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК на 18.11.2021 г. На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите в ревизионния доклад е подадено писмено възражение с вх. №209/06.01.2022 г. и са приложени доказателства – снимков материал. Същото е преценено като неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221421001896-091-001/12.04.2022 г., издаден от Г.

И. М. - орган, възложил ревизията, и Ю. С. Т.-С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 13.04.2022 г.

Установено е, че извършваната от жалбоподателя дейност през проверявания период е спомагателна дейност в горското стопанство и туристическа дейност, като е взел под наем УЦ „М.“ с цел експлоатация: извършване на търговска и спортно-туристическа дейност. С наемодателя СДРУЖЕНИЕ БЪЛГАРСКИ ТУРИСТИЧЕСКИ СЪЮЗ /СБТС/ са сключени Договор за наем №000690918/05.11.2020 г. и допълнителни споразумения към него (л.116-129 от приложение № 1 по делото), с които на наемателя „АГРО ЛЕНД МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД е възложено осигуряване на спортно-туристическа дейност в УЦ „М.“. Във връзка с договора и експлоатацията на хижа „М.“ ревизираното дружество е направило разходи за строителство и е закупило оборудване и съоръжения за дейността, за които е ползвало данъчен кредит. Ревизията е констатирала основания за корекция за получените доставки и данъчния кредит, конкретно от доставките от „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД и от „ДИДЖИТАЛСЪРВИС“ ЕООД.

В хода на ревизията са предприети процесуални действия, описани в РД –стр.1-3 от РД, л.31-32 по делото:

От ревизираното дружество са изискани документи и писмени обяснения - първични счетоводни документи, счетоводни регистри, платежни и търговски документи, оборотни ведомости, главни книги, както и съпътстващи доставките от „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД и от „ДИДЖИТАЛСЪРВИС“ ЕООД документи /договори, приемо-предавателни протоколи, документи за плащане, всички други налични документи във връзка с доставките/. Представените в отговор на искането документи са взети предвид и са описани в РД.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на доставчици на жалбоподателя, резултатите от които са отразени в протоколи за извършена насрещна проверка /ПИНП/, описани в РД.

След преценка на събраните доказателства ревизиращият екип е приел, че са налице основания за корекция на декларираните от дружеството резултати по ЗДДС, както следва:

1. Отказано е право на приспадане на данъчен кредит за м. 12.2020 г. и м. 01.2021 г. общо в размер на 16 310,90 лв. по 8 фактури, издадени от „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД (описани на л.. Фактурите са с предмет на доставка аванс и окончателно плащане за ремонт на покрив и физкултурен салон, шпакловка, боядисване, мазилка, кърпежи, поставяне на гипсов картон, смяна на дограма, монтаж на ел. инсталация и боядисване на обшивка на хижа „М.“.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22002321091085-141-001 от 30.09.2021 г. на ТД на НАП С. е установено, че в отговор на връченото му искане за представяне на документи доставчикът е представил копия на процесните фактури, доказателства за плащане, сключен между страните Договор за изпълнение на строителни и монтажни работи на 01.12.2020 г., оферти и протоколи обр. 19 за установяване завършеното и заплащане на натурални видове строителни работи.

По данни от информационната система на НАП е установено, че „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД е отразило процесните фактури в дневниците за продажби за съответните периоди с получател „АГРО ЛЕНД МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД. Доставчикът не е разполагал с наети по трудови договори лица и не е внасял дължимия ДДС, деклариран със СД по ЗДДС.

2. Отказано е право на приспадане на данъчен кредит за м. 12.2020 г. общо в размер на 33 025,60 лв. по 6 фактури, издадени от „ДИДЖИТАЛСЪРВИС“ ЕООД. Фактурите са с предмет на доставка аванс и окончателно плащане за ремонт на покрив и физкултурен салон на хижа „М.“.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221921091089-141-001 от 10.11.2021 г. на ТД на НАП С. е установено, че в отговор на връченото му искане за представяне на документи доставчикът е представил копия на процесните фактури, сключен между страните Договор за изпълнение на строителни и монтажни работи на 16.11.2020 г., оферти, доказателства за плащане. Писмено е обяснено, че услугите са превъзложени на подизпълнител – „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД /пряк доставчик на жалбоподателя по сходни доставки/ и са приложени издадени от последното фактури и сключени договори на 08.10.2020 г. и на 02.11.2020 г. за извършване на СМР.

По данни от информационната система на НАП е установено, че „ДИДЖИТАЛСЪРВИС“ ЕООД е отразило процесните фактури в дневника за продажби за м. 12.2020 г. с получател „АГРО ЛЕНД МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД. Доставчикът е разполагал с наети по трудови договори 3 лица на длъжности – инженер строителен надзор и ръководител. При анализ на дневниците му за продажби е установено, че през м. 11.2020 г. и м. 12.2020 г. декларира 7 доставки на обща стойност 3 413 588,40 лв. и начислен ДДС в размер на 682 717,68 лв., от които 6 са към ревизираното дружество. Декларирал е получени доставки – други, единствено от „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД.

След анализ на представените документи и данните в информационната система на НАП, ревизиращият екип е направил извод, че по издадените фактури от „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД и „ДИДЖИТАЛСЪРВИС“ ЕООД се касае за формално документиране на доставки, без реално осъществяване на такива. Прието е, че същите не доказват наличие на материална, техническа и кадрова обезпеченост на доставчиците да извършат фактурираните услуги. На жалбоподателя не се следва право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 49 336,49 лв., поради липсата на предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, а именно липса на доказателства за реално извършени доставки, което е известно или няма как да не е известно на задълженото лице.

При административното обжалване ответникът е приел жалбата за неоснователна и е потвърдил РА с Решение № 1028/01.07.2022г.

Последвало е съдебното обжалване, в хода на което са събрани доказателствата от ревизията и административното обжалване, а жалбоподателят, въпреки указаната му от съда доказателствена тежест за предпоставките относно правото на данъчен кредит и дадената му възможност да формулира доказателствени искания, не е представил, нито е поискал ангажиране на доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване на РА, който е потвърден от директора на дирекция „ОДОП“-С., следователно, при наличие на правен интерес от оспорването, поради което е допустима.

Ревизионното производство е извършено от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила на ДОПК за извършването на ревизията. РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК, в предвидената форма и

съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК. Представени са доказателства за електронните подписи на ревизиращите органи. Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Противно на твърденията в жалбата, съдът намира, че изискванията на процесуалния закон са спазени. По повод възражението, че не са обсъдени представените доказателства от ревизията, следва да се има предвид, че в РД са обсъдени данните относно кадровата и техническа обезпеченост на доставчиците, а впоследствие в решението на ответника са анализирани и останалите доказателства от тези доставчици, като е прието, че не установяват по категоричен начин реално извършени от тези доставчици строителни услуги.

Жалбата е неоснователна и по същество.

За да се признае на получателя по облагаема доставка правото на приспадане на данъчен кредит по чл. 68 от ЗДДС, следва кумулативно да са изпълнени две предпоставки - лицето да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател, и наличието на реално осъществена доставка на тези стоки или услуги.

В множество свои решения (Решение от 06.12.2012 г. по дело С-285/11, Решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11 и др.) СЕС приема, че за да се признае право на данъчен кредит е необходимо първо да се провери дали доставките са реално осъществени в съответствие с правилата за доказване по националното право. В т. 32 от решението по дело С-285/11 г. „запитващата юрисдикция е задължена в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото“.

Съдът споделя становището, че извършването на доставката, за която се претендира данъчен кредит, от конкретния доставчик, е основна предпоставка за признаване на това право за получателя на доставката. Когато се касае за доставка на услуги по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, каквито са фактурираните, следва да се установи какви конкретно са услугите по вид, характер и обем, извършени ли са тези услуги от доставчика, издал фактурата и получен ли е резултатът от тях, така както се твърди чрез фактурите. Така по нататък в т. 40 от посоченото решение по дело С-653/11 г. на СЕС се посочва, че услугата подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение, в рамките на което се разменени конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на услугата, предоставена на получателя.

В този контекст съдът намира за правилно посоченото от ответника, че при извършване преценка за реалността на престираните услуги е необходимо да се изследва дали при възлагането им страните са договорили по достатъчно конкретен начин техния вид, обем, дължимия резултат и какви отделни компоненти са формирали договорената цена. Следва също да се прецени какви резултати са престираните, съответстват ли на възложеното, какви трудови и материални ресурси са ползвани от доставчика и направените във връзка с тях разходи. Не на последно място е необходимо да се изследва и да се установи обстоятелството, че именно лицата, издали фактурите, са изпълнители – непосредствено или чрез подизпълнител, на фактурираните услуги, а не фактически други, различни от вписаните във фактурите трети лица.

Както е указал и съдът в съдебното заседание по делото, жалбоподателят следва да установи по делото, че по спорните фактури са изпълнени предпоставките за упражняване на претендираното от него право на приспадане на данъчен кредит. В този смисъл е неоснователно оплакването в жалбата, че изводите на ревизиращите органи за липса на доставка са само формално предположение и че следва да докажат липсата на реална доставка. От своя страна жалбоподателят не изпълни доказателствената тежест чрез представяне на доказателства, които да установят всички предпоставки за ползване на правото на данъчен кредит.

В случая необходимите за установяване на тези обстоятелства действия са предприети при извършените проверки на преките доставчици, при които са изискани доказателства и са изследвани обстоятелства, свързани със създаването им като търговски субекти, наличието на персонал, активи и обекти, както и за доставчиците им. Съгласно мотивите на РД и РА, представените документи от ревизираното лице и от доставчиците, както и установените данни от ИС на НАП, свидетелстват за фиктивния характер на фактурираните сделки, конкретно от тези доставчици, предвид недоказване възможността те да извършат доставки. Този извод не бе опроверган в съдебното производство.

Действително, както посочва жалбоподателят, представил е договори, оферти за СМР, Протокол Образец 19 и счетоводно отразяване на доставките. Разгледани в съвкупност и с данните от ревизията, те само формално сочат за извършени СМР от доставчиците, но съдържанието на тези договори, обстоятелствата около сключването им, не обосновават извод за действително изпълнение на конкретни услуги от конкретни доставчици, а данните за тези дружества, навеждат за твърдяната от ревизиращите органи невъзможност те да изпълнят СМР.

От представените документи се установява, че „С-Н-С ИНДСТРИЙТ“ ЕООД, сочено за изпълнител на всички възложени от „АГРО ЛЕНД МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД строителни дейности, вкл. на превъзложените му от „ДИДЖИТАЛСЪРВИС“ ЕООД, не разполага с активи и обекти, от които да извършва дейност, не е имало и наети лица по трудови правоотношения. Както отбелязва решаващият орган правят впечатление някои обстоятелства около времето на сключване на договорите с доставчиците. Доставчикът подизпълнител „С-Н-С ИНДСТРИЙТ“ ЕООД е регистрирано като търговско дружество на 06.10.2020г., което се потвърждава и при служебна справка в регистъра. Два дни след регистрацията си в Търговския регистър към Агенция по вписванията новосъздаденото дружество сключва първия договор с „ДИДЖИТАЛСЪРВИС“ ЕООД (л.247- за изпълнение на строителни дейности на значителна стойност за УЦ „М.“ - на 08.10.2020 г., два дни след регистрацията си, без да притежава персонал и финансов ресурс и да е технически обезпечен. Същевременно този договор за изпълнение на СМР, сключен на 08.10.2020 г. между „С-Н-С ИНДСТРИЙТ“ ЕООД и „ДИДЖИТАЛСЪРВИС“ ЕООД, е сключен един месец преди наемането на обекта – УЦ„М.“ от жалбоподателя – 05.11.2020г. и преди последният да е възложил на „ДИДЖИТАЛСЪРВИС“ ЕООД извършването на сходни строителни дейности. Другият договор за СМР, сключен на 02.11.2020 г. между „С-Н-С ИНДСТРИЙТ“ ЕООД и „ДИДЖИТАЛСЪРВИС“ ЕООД също е сключен преди наемането на УЦ „М.“ от жалбоподателя. По повод

възражението на жалбоподателя, че наемането на обекта хижа „М.“ е въз основа на конкурс, чието провеждане представлява процедура, в която са заложили задължения за представяне на техническо предложение за изпълнение на дейност по реконструкция и модернизация на сградния фонд от месец август 2020 г., не се установяват по делото такива данни. Освен това щом наемането е след конкурс, защо договореностите за ремонта са постигнати и влезли в действие, преди окончателното му завършване и сключването на наеман договор и споразумения.

Извън констатираните противоречия в хронологията на сключването на договорите за СМР, прави впечатление и липсата на конкретизация на услугите както между жалбоподателя и неговите изпълнители, така и между изпълнител и подизпълнител. Видно от представения договор, сключен на 16.11.2020 г. между „АГРО ЛЕНД МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД и „ДИДЖИТАЛСЪРВИС“ ЕООД, видовете работи не са конкретизирани. Такава конкретизация липсва и в представените оферти, за които се твърди, че са изготвени от „ДИДЖИТАЛСЪРВИС“ ЕООД. В тях е посочено единствено: демонтаж на ламарина и греди, полагане на вата, монтаж на ламарина и дървена скара, кърпежи, грундиране, мазилки, като няма данни за заявения обем работа, а цените са вписани общо. В три от офертите /от 27.10.2020 г., от 30.10.2020 г. и от 02.11.2020 г./ са вписани едни и същи дейности, без да е ясен обема им, но и в трите е предложена различна цена. Няма доказателства как е формирана. При превъзлагането на СМР на „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД е упоменато, че същите се изразяват в ремонт на покрив, шпакловка и боядисване на хижа „М.“. Отново не е договорен обем на строителните дейности, вид и количество на материалите, няма доказателства за това с какво са извозени до обекта. Представени са оферти, но не и доказателства за предаване, съответно приемане на резултатите от извършване на заявените услуги от изпълнителя и или от подизпълнителя.

В сключения на 01.12.2020 г. договор между ревизираното дружество и „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ (л.202 и сл. от приложение № 2 по делото) също няма уговорки за вида и обема на възложените на последното строителни дейности. Видно от приложените оферти и протокол обр. 19, част от които са без дата (например на л.213- л.219, л.221, приложение № 2 по делото) документирани са: ремонт на бетонна стряха, подсилване с цимент и пясък и измазване на чела; доставка, качване и полагане на дишава мембрана, каменна вата, дифузно фолио; изработка и монтаж на снегодържачи, измазване на комин, грундиране и залепване на хидроизолация и обшиване с ламарина; монтаж на скеле, циклене и лакиране, монтаж на первази, демонтаж на скеле; кърпеж, грундиране и нанасяне на минерална мазилка, боядисване на дъсчена фасада, монтаж на дървени первази; ремонт на козирки, шпакловка с мрежа; демонтаж на стари и монтаж на нови алуминиеви врати, монтаж на осветителни тела, прекарване на ел. инсталация; обличане с гипскартон; шпакловка, боядисване с латекс и др. И тук липсва информация и договорки коя е страната, осигуряваща материалите и за чия сметка, как ще бъдат превозени до обекта на жалбоподателя.

Установено е, че „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД не е разполагало с работници, назначени на трудови договори. Кадрова обезпеченост за процесните

доставки на „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД да извърши услуги от вида на фактурираните и в документирания обем не се доказва и от представените от жалбоподателя допълнително доказателства. Съдът споделя анализа, направен в решението на ответника на доказателствата, представени с възражението срещу РА и с жалбата - граждански договори, сключени на 23.11.2020 г. с две физически лица, декларациите от други пет лица, подписани от същите на 28.01.2022 г. и РКО от 25.01.2022 г., подадени ГДД за изплатени доходи през 2021 г., също не доказват наличие на кадрова обезпеченост. Както е отбелязал ответника при прегледа им се констатира несъответствия, като например ГДД са подадени за доходи, изплатени през 2021 г. (л.79-л.122 по делото), а съгласно посоченото в декларациите и РКО, същите са изплатени през м. 01.2022г. (л.71-л.78 по делото). Освен това в декларациите е посочено, че получените суми са по граждански договори, сключени през м. 10.2021 г. РКО се сочат по граждански договори през м.10.2020г. Гражданските договори (л.67-70 по делото) са от 23.11.2020г. Всички тези несъответствия в представените доказателства разколебават тяхната достоверност и доказателствена стойност за обстоятелства относно кадровата обезпеченост на доставчика „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД да изпълни вписаните в протоколите строителни дейности. Не може да не се отбележи и констатираното от решаващия орган при служебна проверка, че едно от лицата за които е представен граждански договор от 23.11.2020г. , сключен със „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД възложител,- В. Л. Т. – изпълнител (л.69-70 по делото) е назначено на трудов договор с дата сключване 07.05.2020 г. и е прекратен на 14.12.2020 г., като работното място е в [населено място] и предвид, че датата на изпълнение на ремонта в М. е до 31.12.2020 г., за по голямата част от периода е поради отдалеченото си работно място е бил в невъзможност да изпълни възложения от „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД ремонт на покрив – котелно помещение на хотел „М.“. За другите лица, за които са представени декларации, че са получили суми по граждански договори от „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД (л.74-л.78 по делото) Р. С. А., С. Ж. А. и Б. З. Х. са назначени по трудови договори в други дружества.

Несъответствията между документите, предназначени да удостоверяват реалното осъществяване на услугите и липсата на конкретизация на услугите не могат да бъдат пренебрегнати и внасят основателно съмнение в достоверността на представените доказателства.

Също така, както отбелязва ответникът, на „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД са възложени и превъзложени СМР за изпълнение общо на стойност около 260 000 лв., включително всички разходи за труд, организационни и управленски дейности, командировъчни и нощувки, държавни такси и данъци, застраховки, а от своя страна дружеството е документирало, единствено изплатени възнаграждения и то през 2022 г., по РКО, в общ размер на 16 000 лв. няма данни за командироване на работниците, за извършени разходи за нощувки и т.н.

В случая се касае и за строителен обект, на който следва да се извършва обучение и инструктаж на работниците, да се води книга за това, от която, ако е водена и има вписване би могло да се установи кои са конкретно

физическите лица, извършващи отделните строителни дейности, съответно наети ли са от издалото фактурите за СМР дружество. В случая такива документи не са представени от жалбоподателя, като същият не е представил такива срещу аргументите в решението на ответника и в хода на съдебното производство.

Що се касае до техническата обезпеченост за осъществяване на доставките, такава въобще не се установява за „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД.

Няма доказване и по отношение на вложените материали при ремонта. Нито от жалбоподателя, нито от доставчиците са представени документи за закупени алуминиеви врати, дограма, дървен материал, цимент, пясък, каменна вата, хидроизолация, скеле, минерална мазилка, дървени первази, осветителни тела, контакти, кабели за ел. инсталация и т.н., които са вложени в ремонта, а се описват такива дейности с такива материали в офертите и протоколите образец Акт 19, не са представени и доказателства за превоза им до хижа „М.“.

Предвид посочените обстоятелства, съдът приема, че не е доказано наличието на капацитет и възможност на доставчиците да осъществят фактурираните услуги. Действително, съгласно трайната практика на СЕС само поради липсата на данни за материална и кадрова обезпеченост не може да се откаже право на данъчен кредит, но в случая съдът разглежда това обстоятелство в рамките на дължимата от него цялостна преценка на всички факти и обстоятелства с оглед доказването на реалността на доставките.

Като един последен детайл, който още повече разколебава доказването на реалността на услугите да са извършени така както са фактурирани от посочените доставчици, е и обосноваването констатацията на директора на дирекция „ОДОП“-С., че е нелогичното през месец декември и януари на годината да се извършват ремонти по покрива и фасадата на хижа, разположена в зимен курорт, когато времето не е подходящо за такива ремонти и курорта се посещава от туристи.

По повод възражението на жалбоподателя, че липсата на кадрова обезпеченост на доставчик не е достатъчно основание да се откаже правото на приспадане според практиката на СЕС, следва да се отбележи обосноваването позоваване от ответника на решенията по дело С-285/09 и по дело С-454/98, в които е прието е, че общностното право не изключва възможността държавите-членки да считат съставянето на фиктивни фактури, посочващи неправомерно ДДС, като опит за данъчна измама и да прилагат в тези случаи глобите или санкциите, специално предвидени в националните им законодателства.

По отношение на позоваването на снимков материал за процеса на извършване на ремонтните дейности и завършените ремонти, посочен от жалбоподателя като представен на ревизията, следва да се има предвид, че по делото такъв не се установява, освен това такъв тип веществени доказателства, каквито са снимките не биха могли да установят по един безспорен начин извършване на СМР от „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД и „ДИДЖИТАЛСРВИС“ ЕООД както са фактурирани.

В заключение следва извода, че с РА, в обжалваната му част, органите по

приходите законосъобразно са отказали приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „С-Н-С ИНДЪСТРИЙТ“ ЕООД и „ДИДЖИТАЛСРВИС“ ЕООД. Жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК в размер на 4596 лв. съобразно чл.8, ал.1 във връзка с чл.7, ал.2, т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София – град, I отделение, 6 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "АГРО ЛЕНД МЕНИДЖМЪНТ" ЕООД, ЕИК [ЕИК], срещу РА № Р-22221421001896-091-001/12.04.2022г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП-С., в обжалваната част, потвърдена при административното обжалване с Решение № 1028/01.07.2022г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА "АГРО ЛЕНД МЕНИДЖМЪНТ" ЕООД ЕИК [ЕИК] да заплати на Директора на Дирекция "ОДОП"-С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 4596 лв. (четири хиляди петстотин деветдесет и шест лева).

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: